

"Pasfoto"

Na de vele klamme nachten van afgelopen zomer, gaf ik in mijn directe omgeving aan de warmte wel een beetje zat te zijn. Nou; de weergoden hebben me gehoord en aan mijn wens voldaan. En nu? Nu heb ik al spijt. Het is elk jaar weer een triest moment natuurlijk, het einde van de zomer. Maar vandaag zijn de donkere wolken boven ons landje nog donkerder geworden en er hangt bovendien een inktzwarte donderwolk boven mijn hoofd. Mijn hoofd. Mijn haar. Mijn gezicht..... Vandaag had ik een afspraak op het gemeentehuis om mijn rijbewijs te verlengen. Ik moest een pasfoto meenemen. Deze had ik gelukkig nog liggen en legde mijn foto op de desk van de baliemedewerkster. Ze keek naar de foto. Ze keek naar mij en zei zeer resoluut; 'dit is geen recente'. Ik kromp gevoelsmatig ineen, als door de bliksem getroffen. Ik keek haar nog vragend aan, smekend bijna, maar haar blik was heel duidelijk en bood geen enkele ruimte voor discussie. Ze verwees me naar het pasfotoautomaat en gaf aan dat ik m'n bril moest afdoen. In een depressie (letterlijk en figuurlijk) reed ik vervolgens weer terug naar kantoor. Kennelijk word ook ik ouder en op deze manier pijnlijk mee geconfronteerd!

Tot ziens warmte en licht; welkom kille en natte duisternis.....

© september 2019, rsjcom, BasicPublishing.nl